

Ogovaranje (gibet) je teška bolest

Ogovaranje gibet je teška bolest

Hatib: **Nezim Halilović Muderris**

Braćo i sestre u islamu! Tema današnje hutbe je *Ogovaranje (gibet) je teška bolest*. Govoriti na pomenutu temu, znači govoriti o akutnoj bolesti Bošnjaka i ummeta, razarajućoj bolesti našega tkiva, bolesti koja je prerasla u tešku epidemiju, bolesti koju hitno treba liječiti, a lijek za nju je u Kur'anu, u hadisu i praksi našeg dobrog selefa (prethodnika).

Kaže Allah, dželle še'nuhu, u drugom dijelu 12. ajeta Sure El-Hudžurat:

وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ...

...I ne ogovarajte jedni druge! Zar neko od vas voli da jede meso svoga mrtvog brata? To vam je odvratno! Bojte se Allaha! Allah zaista prašta i milostiv je!

Allah, azze ve dželle, zabranjuje ogovaranje i poredi ga sa jedenjem mesa mrtvoga brata, za što i sam Kur'an kaže da je *odvratno*. Teško je i zamisliti da neko od nas ima pred sobom tijelo svoga mrtvog brata i jede ga, pa kako se onda usuđujemo ogovarati jedni druge kada nam je i sama pomisao na spomenutu situaciju odvratna? Kada god dva ili više muslimana ogovaraju nekoga, neka imaju na umu ove riječi i neka odmah odustanu od ogovaranja i učine iskrenu tevbu (pokajanje), uz odluku da taj grijeh više nikada neće činiti!

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nam u hadisu, koji bilježi imam Muslim, definiše gibet:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "أَتَدْرُونَ مَا الْغَيْبَةُ؟" قَالُوا: "اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ." قَالَ: "ذَكَرْتُ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ." قِيلَ: "أَفَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ فِي أَحَى مَا أَقُولُ؟" قَالَ: "إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ اغْتَبْتَهُ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ فَقَدْ (بَهْتَهُ)." (مسلم)

Prenosi Ebu Hurejre, radijallahu anhu, da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, upitao: **"Znate li šta je to gibet?"** Rekoše: "Allah i Njegov Poslanik (sallallahu alejhi ve sellem), najbolje znaju."

Reče: **"Da spomeneš svoga brata sa onim što mu je odvratno."** Bi rečeno: "A ako je tačno to što kažem o svome bratu?" Reče: **"Ako je tačno to što si o njemu rekao, ogovorio si ga, a ako nije, onda si ga potvorio."** (Muslim)

Salavat i selam na imama svih poslanika, selam na našeg učitelja, koji nas kroz ovaj hadis podučava šta je gibet, pa ako smo njegovi iskreni sljedbenici i ako tvrdimo da ga iskreno volimo i slijedimo, klonimo se ogovaranja, za naše dobro i dobro drugih muslimana!

Neko od uleme je o gibetu rekao: "Ako kažeš za čovjeka da mu je odjeća kratka ili duga, ti si ga ogovorio, a kamoli da kažeš nešto o njemu samome!"

Bilježi se kako je Aiša, radijallahu anha, rekla Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, za Safiju, radijallahu anha:

“حَسْبُكَ مِنْ صَفِيَّةٍ” – تَعْنِي “هِيَ قَصِيرَةٌ”

“**Vidi Safije!**” – aludirajući na njen mali rast.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, joj reče: “**Ne ogovaraj je!**” Aiša na to reče: “Rekla sam samo ono što jeste.” Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče:

“لَقَدْ قُلْتُ كَلِمَةً لَوْ مُزِجَتْ بِمَاءِ الْبَحْرِ لَمَزَجَتْهُ” (الترمذي)

“**Rekla si takve riječi, koje kad bi se pomiješale sa morem, zamutile bi ga.**” (Tirmizija)

Braćo i sestre, ogovaranje se u vrijeme Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, osjećalo osjetilom mirisa, kao što stoji u sljedećoj predaji koju prenosi Džabir ibn Abdullah, radijallahu anhu:

“عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ هَبَّتْ رِيحٌ مُنْتَنَةٌ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: “هَذِهِ رَائِحَةُ الَّذِينَ يَغْتَابُونَ الْمُؤْمِنِينَ”

Prenosi Džabir bin Abdullah, radijallahu anhu, da se jednom prilikom osjetio smrad, pa Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče: “**Ovo je smrad gibeta onih koji ogovaraju mu’mine.**”

Možda neko od nas može postaviti pitanje: “Kako se smrad gibeta osjećao u vrijeme Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, a danas se ne osjeća?” Odgovor bi bio jednostavan: Zato što je danas toliko gibeta da su nam nosevi puni njegova smrada, pa ga nismo u stanju raspoznati, a kada se neko stalno nalazi u zagađenoj sredini, on to i ne osjeća, već to smatra normalnim stanjem!

Ibrahim bin Edhem je jednom prilikom ugostio musafire. Kada im je postavio hranu, oni počеше ružno govoriti o nekom čovjeku, pa im on reče: “Oni koji su bili prije nas, prvo su jeli hljeb, pa onda meso, a vi ste započeli sa mesom!”

Po ovome se malo ko od nas može požaliti da zbog male penzije, neredovne plate i oskudnih primanja ne konzumiramo meso, jer se u kućama mnogih od nas i na našim soframa nalazi meso naše braće i sestara u neograničenim količinama!

Od Ebu Umame El-Bahilija se prenosi da je objašnjavao: “Na Sudnjem danu će čovjek dobiti svoju knjigu i vidjeti neka dobra djela koja nije uradio, pa će upitati Allaha: “Gospodaru, odakle mi ova djela?” Allah će mu odgovoriti: « To je ono što su te ljudi ogovarali, a ti nisi znao! »

Prenosi se od Hatima Ez-Zahida da je rekao: “Kada se u jednom skupu (sijelu) nađu tri postupka, znaj da je Allahov rahmet uzdignut od tog skupa: 1. Kada se govori o dunjaluku, 2. kada se ljudi pretjerano smiju i 3. kada ogovaraju odsutne.”

Jahja bin Muaz Er-Razi savjetuje: “Da bi bio jedan od čestitih, počasti vjernika s’ tri stvari: 1. Ako nećeš koristiti, nemoj mu ni štetiti, 2. ako ga nećeš obradovati, nemoj ga ni rastužiti i 3. ako ga nećeš pohvaliti, nemoj ga ni kuditi!”

Hasan El-Basri je čovjeku koji ga je ogovarao poslao punu zdjelu voća i poručio mu: “Čujem da me ogovaraš, pa mi time poklanjaš svoja dobra djela, a preuzimaš moja loša. Zbog toga što ti se ne mogu drukčije odužiti, šaljem ti ovu skromnu hediju u znak zahvalnosti za tvoju velikodušnost!”

Pa zar ima neko od nas da je spreman zbog ogovaranja svog brata u vjeri svjesno brisati svoja dobra djela i na svoja pleća tovariti tuđe grijehе!?

Pripovijeda Halid Er-Rabi: "Jednom sam s' društvom bio u džamiji, pa su počeli govoriti o jednom čovjeku, a ja sam ih upozorio da to ne čine i oni su me poslušali. Nakon izvjesnog vremena su ponovo počeli govoriti o tom čovjeku i ja sam se uključio u taj razgovor. Kada sam te noći zaspao, sanjao sam kako mi je došao crn i visok čovjek, koji je u posudi nosio komad svinjskog mesa i naredio mi da ga jedem. Zapomagah: « Ja ne jedem svinjsko meso! » On me snažno stisnu i protrese, te povika: « Jeo si nešto što je gore od ovoga! » - potom mi je u usta počeo gurati komad po komad. Prestravljen sam se prenuo iz sna. I tako mi Allaha, trideset ili četrdeset dana sam poslije osjećao smrad tog mesa u svojim ustima!"

Pravi mu' min od nas je, braćo i sestre, onaj ko nađe mnogo opravdanja svome bratu za neki njegov ružan postupak, a ako ne nađe, kaže: "Ja Rabbi, možda postoji opravdanje koje meni nije poznato, a ti ga znaš, pa se smiluj mome bratu u vjeri! Gospodaru ja ću sakriti sramotu moga brata i neću ga ogovoriti, pa i Ti sakri moje sramote na Sudnjem danu!"

Braćo i sestre, budimo istinska braća u islamu, ne ogovarajmo jedni druge, tačnije ne jedimo meso jedni drugih! Čuvajmo naše jezike od ružna govora, jer je to preduvjet za čistotu naših srca i našeg imana!

Gospodaru, pomoz nam da sačuvamo svjetlo islama ovdje u ovoj našoj lijepoj Bosni i Hercegovini! Pomoz i zaštititi sve ugrožene i obespravljene ljude, a posebno našu braću i sestre u Palestini, Kašmiru, Burmi, Iraku, Siriji, Libiji, Jemenu i na svakom drugom mjestu gdje su ugrožena njihova prava! Sačuvaj naše jezike od ogovaranja i drugih bolesti jezika i srca i učini nas od onih koji samo Tebi na ruku' i sedždu padaju! Smiluj se našim umrlim roditeljima i precima, koji su na nas prenijeli svjetlo islama! Uputi i učvrsti našu djecu i naše potomke i učini ih radostima naših očiju i srca i prvacima ummeta! Budi nam milostiv na Sudnjem danu i počasti nas u džennetu društvom poslanika, iskrenih, šehida i dobrih ljudi!

وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ